

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kucińska - Stanny

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. - A. K.

w obecności oskarżyciela skarbowego z (...) w T. – A. O.

po rozpoznaniu dnia 06.11.2018r. sprawy karnej

M. W. (1) – syna P. i M. z d. K., ur. (...) w W., zam. ul. (...), (...)-(...) W., pesel: (...), obywatela polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

Pełniąc funkcję prezesa Zarządu firmy (...) z siedzibą w T., urządzał gry na automatach:

1. Od dnia 01.06.2015 r. do dnia 23.10.2015 r. gry na automacie do gier o nazwie A. (...), typ (...), nr (...) w lokalu Sklep (...), (...)-(...) M.
2. Od dnia 06.07.2015 roku do dnia 23.10.2015 r., na automacie A. G. o nr (...) w lokalu: Sklep (...), ul. (...), (...)-(...) G.
3. Od dnia 01.06.2015 r. do dnia 12.01.2016 r., na automacie A. G. o nr (...), od dnia 31.12.2015r. do dnia 12.01.2016r. na automacie (...) M. o nr (...) i od dnia 04.01.2016 r. do dnia 12. (...). na automacie A. G. o nr (...), w lokalu „ (...)”, ul. (...), (...)-(...) G.
4. Od dnia 12.02.2016 r. do dnia 27.04.2016 r. na automatach: A. G. o nr (...), (...) H. (...) o nr (...), A. G. o nr (...) oraz nie później niż dnia 27.04.2016 r. na automacie A. G. (...) o nr (...), w lokalu „ (...)”, ul. (...), (...)-(...) G.,
5. W dniu 11.05.2016 r. na automatach A. G. o nr (...), A. G. o nr (...), (...) M. o nr (...) w lokalu „ (...)”, ul. (...), (...)-(...) G.
6. Od dnia 01.06.2015 r. do dnia 14.02.2016 r. na automacie (...) M. o nr (...), w lokalu Sklep (...), R. (...), (...)-(...) R.
7. Od dnia 01.04.2016 r. do dnia 23.05.2016 r. na automatach A. G. o nr (...), A. G. o nr (...), (...) M. ozn. W celu identyfikacji plombą z nadrukiem „Godło RP, Urząd Celny w T. nr (...), w lokalu: „ (...)”, ul. (...), (...)-(...) G.
8. Od 01.06.2015r. do dnia 18.04.2016r. na automatach A. G. o nr (...), (...) M. (...) o nr (...), w lokalu Kiosk (...), ul. (...), (...)-(...) G.
9. Od dnia 05.11.2015 r. do dnia 21.04.2016 r., na automacie (...) M. o nr (...) oraz od dnia 22.01.2016 r. do dnia 21.04.2016 r. na automacie A. G. o nr (...), w lokalu Sklep (...), ul. (...), (...)-(...) G.
10. Od dnia 11.01.2016 r. do dnia 19.04.2016 r. na automacie A. G. o nr (...) w lokalu Kiosk (...), ul. (...), (...)-(...) G.

11. Od dnia 1.06.2015 r. do dnia 10.05.2016 r. na automatach (...) H. (...) o nr (...), A. G. o nr (...), (...) o nr (...) oraz dnia 14.01.2016 r. do dnia 10.05.2016 r. na automacie A. G. o nr (...), w lokalu na parterze kamienicy, ul. (...), (...)-(...) G.,

wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 612 ze zm.)

czyniąc sobie w ten sposób, z popełnienia przestępstw skarbowych, stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks

o r z e k a:

I. Uznaje oskarżonego **M. W. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks i za to, na podstawie art. 107 § 1 kks, wymierza mu karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 300(trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 zł (sto złotych).

II. Na mocy art. 69 § 1 i §2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2(dwóch) lat próby.

III. Na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów do gier opisanych w wykazie dowodów rzeczowych umieszczonym na kartach 3078-3081 akt pod pozycjami od 1 do 25 oraz środków płatniczych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na kartach 3081-3084 akt pod pozycjami od 1 do 15 - przechowywanych w magazynie depozytowym (...) w T. pod poz. mag. (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...) oraz na koncie sum depozytowych Izby Celnej w T.,

IV. Zasądza od oskarżonego **M. W. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem opłaty oraz zwalnia go od wydatków poniesionych w toku postępowania.

II K 669/18

UZASADNIENIE

Oskarżony M. W. (2) był prezesem firmy (...) Sp. z o.o. , która posiadała automaty do gier.

(dowody: wyciąg z KRS-u k. 122-124, 427-429, 713 – 715, 1172 – 1174, 1552 – 1554, 1768-1770, 2712 – 2714, 2752 – 2754,

umowy dzierżawy i lista urzędzeń do umowy dzierżawy k. 68-71, 93-94, 106 – 108, 1039-1041, 1534-1537, 1756-1759, 2091 – 2095, 2254 – 2256, 2412 – 2415, 2441 – 2444, 2571 – 2573, 2758- 2760, 2761 – 2762, 2787 – 2791, 2922 – 2925,

umowy najmu lokalu z mapką k. 702 – 704,

umowy na dostarczenie urzędzeń k. 1064 – 1071, 1527 -1533, 2097- 2098, 2574- 2575, 2926-2927);

W okresie od 23 października 2015 r. do 23 maja 2016 r. funkcjonariusze Służby Celnej przeprowadzili kontrolę w lokalach gastronomicznych, gdzie umieszczone były automaty spółki, której M. W. był prezesem. I tak:

- w sklepie (...) mieszczącym się w M., gdzie ujawnili automat do gier o nazwie A. G. typu (...);

- w sklepie monopolowym B. mieszczącym się w G. przy ul. (...), gdzie ujawnili jeden automat do gier o nazwie A. G.;

- w lokalu „ (...)”, mieszczącym się w G. przy ul. (...), gdzie ujawnili 7 automatów do gier o nazwach A. G. oraz (...) M., A. G. (...), (...) H. (...);

- w lokalu Sklep (...), R. (...), gdzie ujawnili automat go gier o nazwie A. (...);

- w lokalu: „ (...) mieszczącym się przy ul. (...) w G., gdzie ujawnili 3 automaty do gier o nazwach A. G. oraz (...) M.;

- w lokalu Kiosk (...) mieszczącym się przy ul. (...) w G., gdzie ujawnili dwa automaty do gier o nazwach A. G. oraz (...) M. (...);

- w lokalu Sklep (...) mieszczącym się przy ul. (...) w G., gdzie ujawnili dwa automaty do gier o nazwach (...) M. oraz A. G.;

- w lokalu Kiosk (...) mieszczącym się przy ul. (...) w G., gdzie ujawnili automat do gier o nazwie A. (...);

- w lokalu na parterze kamienicy mieszczącym się przy ul. (...) w G., gdzie ujawnili 4 automaty do gier o nazwach (...) H. (...), A. G. oraz (...).

Gry na wyżej wymienionych automatach miały charakter losowy, w przypadku których końcowy układ symboli na bębnach nie zależał od zręczności gracza.

(dowody: protokoły kontroli k. 2-4, 74-75, 394- 396, 683-686, 1009 – 1011, 1031 – 1032, 1347 – 1349, 1727 – 1729, 2056 – 2058, 2392 – 2393, 2724 – 2728,

płyty DVD z nagraniem eksperymentu k. 10, 82, 399, 687, 1012, 1046, 1351, 1731, 2395, 2729)

(...) Sp. z o.o. nie posiadała koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych, w tym gier na automatach.

(dowody: protokoły kontroli k. 2-4, 74-75, 394- 396, 683-686, 1009 – 1011, 1031 – 1032, 1347 – 1349, 1727 – 1729, 2056 – 2058, 2392 – 2393, 2724 – 2728)

W automatach zabezpieczonych w wymienionych lokalach zabezpieczono łącznie kwotę 8785,00 złotych, która została wpłacona na rachunek depozytowy Izby Celnej w T..

(dowody: protokoły kontroli k. 2-4, 74-75, 394- 396, 683-686, 1009 – 1011, 1031 – 1032, 1347 – 1349, 1727 – 1729, 2056 – 2058, 2392 – 2393, 2724 – 2728)

M. W. (2) był wcześniej karany sadownie.

(dowód: karta karna - k. 3136-3148)

Oskarżony M. W. (2) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, odmówił składania wyjaśnień. Nie stawiał się także do Sądu, w związku z czym jego wcześniejsze wyjaśnienia zostały odczytane podczas rozprawy.

(dowód: wyjaśnienia M. W. (1) – k. 222-223,3056-3057, 3286-3291 odczytane na k. k.3339 akt)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego.

Oskarżony M. W. (2) w toku postępowania nie kwestionował tego, że gry na automatach miały charakter losowy, dlatego też należało uznać, że wiarygodności wyjaśnień oskarżonego nie sprzeciwiała się treść protokołów kontroli. Sąd dał wiarę tym dokumentom, a także innym dokumentom zgromadzonym w sprawie, gdyż z urzędu, a także na wniosek stron nie zakwestionowano ich autentyczności oraz prawdziwości.

M. W. (2) został oskarżony o czyn z art. 107 §1kks w zw. z art. 9§3 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37 §1 pkt 2 kks.

Biorąc pod uwagę stan prawny obowiązujący w okresie zarzucanym w akcie oskarżenia, a więc od czerwca 2015 r., Sąd, stosując regułę przewidzianą w art. 2 § 2 k.k.s., ocenił zasadność zarzutu z punktu widzenia treści art. 107 § 1 k.k.s. oraz ustawy o grach hazardowych w brzmieniu obowiązujących w tym czasie. Z tego punktu widzenia należy wskazać, że odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe przewidziane w art. 107 § 1 k.k.s. podlegał ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządził lub prowadził grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony w sprawie należało przyjąć, że oskarżony wyczerpał znamiona czynu co do automatów wymienionych w akcie oskarżenia.

Oskarżony w swych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie ma jednak wątpliwości, że reprezentował firmę (...) z siedzibą w T. oraz podpisał w jej imieniu umowy, w tym o dzierżawy maszyn. Zatem, w świetle treści §3 art. 9 k.k.s. - odpowiada on za przestępstwo skarbowe jak sprawca.

Ustalenie, że oskarżony M. W. (2) urządził gry na automatach, w dalszej kolejności powodowało konieczność rozważenia, czy swym zachowaniem działał wbrew przepisom ustawy. Przytoczone wymagania przewidziane w art. 107 § 1 k.k.s., aby prowadzenie gier na automatach miało miejsce „wbrew przepisom ustawy” powoduje, że warunków prowadzenia tego typu gier należy poszukiwać w przepisach ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Oceniając spełnienie przez oskarżonego M. W. tych warunków, Sąd odwołał się wyłącznie do treści art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, z pominięciem treści art. 14 ust. 1 tej ustawy. Wniosek ten wynikał z aprobaty poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 19 stycznia 2017 r., I KZP 17/16, OSNKW 2017, nr 2, poz. 7. Wedle najwyższej instancji sądowej - kolizja prawa krajowego z prawem unijnym, w świetle zasady bezpośredniego stosowania prawa Unii Europejskiej (art. 91 ust. 3 Konstytucji), może prowadzić do zastąpienia przepisów krajowych uregulowaniami prawa unijnego albo do wyłączenia normy prawa krajowego przez bezpośrednio skuteczną normę prawa Unii Europejskiej. W konsekwencji, norma niestosowania krajowego przepisu technicznego, którego projektu nie notyfikowano Komisji Europejskiej, wynikająca z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 204, s. 37 ze zm.), wyłącza możliwość zastosowania w sprawie o przestępstwo z art. 107 § 1 KKS przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 612) w pierwotnym brzmieniu. Natomiast art. 6 ust. 1 tej ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 KKS, o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony.

Stosując przytoczony pogląd do stanu faktycznego niniejszej sprawy należało przyjąć, że oskarżony M. W. (2) nie spełnił wymagania przewidzianego w art. 6 ust. 1 cytowanej ustawy o grach hazardowych. Wedle dyspozycji tego przepisu w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2010 r. do dnia 2 września 2015 r., działalność w zakresie gier na automatach mogła być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Jak wynika z protokołu kontroli, oskarżony (reprezentowana przez niego spółka) nie posiadał koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych, w tym gier na automatach.

Mając na względzie stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie należało przyjąć, że oskarżony M. W. (2) prowadził gry na automatach bez wymaganej koncesji, czym wyczerpał znamiona art. 107 § 1 k.k.s. Ustalenie w tym zakresie znalazło wyraz w opisie czynu przypisanego oskarżonemu, w którym wskazano, że w zakresie automatów do gier zabezpieczonych w sprawie oskarżony urządził gry bez wymaganej koncesji na ich prowadzenie. Brak jest w aktach sprawy informacji, by M. W. podjął jakiegokolwiek działania w celu zalegalizowania działalności gospodarczej w zakresie urządzania gier hazardowych po 12.06.2015r. w sposób przewidziany przez obowiązujące wówczas brzmienie aktu prawnego.

W toku postępowania Sąd nie doszukał się okoliczności ograniczających lub wyłączających winę oskarżonego. W szczególności w tej sprawie brak było okoliczności odwołujących się do tego, że oskarżony działał pod wpływem błędu.

M. W. (2), pełniąc obowiązki prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. musiał wypełniać szereg obowiązków z zakresu prawa podatkowego i gospodarczego i w związku z tym musiał w pełni zdawać sobie sprawę z konsekwencji zachowań niezgodnych z obowiązującymi przepisami. Zdaniem Sądu, jako przedsiębiorca prowadzący działalność na tak szeroką skalę, a także w zakresie podlegającym reglamentacji przez państwo, był zobowiązany do weryfikacji legalności prowadzonych przez siebie działań. Nie można przy tym tracić z pola widzenia faktu, że w zakresie ustawy hazardowej w mediach ogólnopolskich była prowadzona szeroka kampania na ten temat. W tej sytuacji oczywistym jest, iż należało do jego osoby stosować podwyższone, w stosunku do tych obowiązujących przeciętnego obywatela, standardy. Ponadto orzeczenia sądów powszechnych, opinie prawne i opracowania naukowe, na których treść się powoływał nie prezentowały jednolitego stanowiska co do oceny charakteru przepisów art. 6 i 14 ustawy o grach hazardowych. Nierzadkie były także opinie niekorzystne dla oskarżonego, co jednak z oczywistych względów było przez obronę przemilczane. Pojawienie się takich rozbieżnych stanowisk powinno u niego, jako u osoby o wykształceniu prawniczym, wzbudzić wątpliwości co do tego, czy urządzenie gier wbrew jasnym przepisom jest legalne. Należy do tego powołać fakt skazania M. W. za czyn z art. 107§1 kks już w dniu 14.10.2014r. przez Sąd Rejonowy w (...) o sygn.(...)

Biorąc pod uwagę powyższe, uznać należało, że M. W. (2) zachowaniem swym wypełnił znamiona zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 §1kks w zw. z art. 9§3 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37 §1 pkt 2 kks.

Przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. jest zagrożone karą grzywny od 10 do 720 stawek dziennych, karą pozbawienia wolności albo obu karom łącznie. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego M. W. w tych granicach, Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwołującej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd na niekorzyść oskarżonego wziął pod uwagę, że gry były prowadzone na wielu automatach oraz w dłuższych okresach czasu. Na niekorzyść oskarżonego Sąd wziął pod uwagę jego uprzednią karalność za przestępstwa, a także podobne przestępstwa skarbowe.

W świetle powyższych okoliczności, branych pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że oskarżonemu należy wymierzyć karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 300 stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 zł.

Na mocy art. 69 § 1 i §2 kk i art. 70 § 1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, uznając że będzie to wystarczające dla wypełnienia celów tej kary.

Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektyw przewidzianych w art. 13 § 1 k.k.s. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego. Kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, a także odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej i uprzedniej karalności oskarżonego. Wymierzona kara nie pomija również względów związanych z potrzebą realizacji prewencji generalnej. W ocenie Sądu, stanowi ona wszakże sygnał dla środowiska oskarżonego, że popełnienie wymienionego czynu nie jest bezkarne, lecz związane z określoną dolegliwością finansową. Określając wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny Sąd miał, na podstawie art. 23 § 3 k.k.s., na uwadze, że oskarżony posiada stały dochód i ma na utrzymaniu jedno dziecko, jest kawalerem.

O przypadku automatów do gier oraz środków pieniężnych znajdujących się w automatach orzeczono na podstawie art. 30 § 1 i 5 k.k.s. jak w punkcie III-cim wyroku.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) oraz art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę oraz zwolniono go od wydatków.